

Dokument zasedanja

A8-0245/2016

10.10.2016

POROČILO

o človekovih pravicah in migracijah v tretjih državah
(2015/2316(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalka: Marie-Christine Vergiat

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ.....	21
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V PRISTOJNEM ODBORU	25

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o človekovih pravicah in migracijah v tretjih državah (2015/2316(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah¹ iz leta 1948, zlasti člena 13,
- ob upoštevanju Konvencije o statusu beguncev² iz leta 1951 in njenega dodatnega protokola,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah³ iz leta 1966 in Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah⁴ iz leta 1966 ter njunih dodatnih protokolov,
- ob upoštevanju Konvencije o statusu oseb brez državljanstva⁵ iz leta 1954 in Konvencije o zmanjšanju števila oseb brez državljanstva⁶ iz leta 1961,
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije⁷ iz leta 1966,
- ob upoštevanju Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk⁸ iz leta 1979 in njenega protokola,
- ob upoštevanju Konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju⁹ iz leta 1984 in njenega protokola,
- ob upoštevanju Konvencije o otrokovih pravicah¹⁰ iz leta 1989 in njenih protokolov,
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o varstvu pravic delavcev migrantov in članov njihovih družin¹¹ iz leta 1990,
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem¹ iz leta 2006,

¹ <http://www.un.org/fr/universal-declaration-human-rights/index.html>

² http://www.unhcr.fr/4b14f4a62.html#_ga=1.129902988.1048611796.1455186445

³ <https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%20999/volume-999-I-14668-English.pdf>

⁴ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=IV-3&chapter=4&lang=fr&clang=fr

⁵ http://www.unhcr.fr/4b151d05e.html#_ga=1.17778361.1048611796.1455186445

⁶ http://www.unhcr.fr/4b151d040.html#_ga=1.95759772.1048611796.1455186445

⁷ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-2&chapter=4&lang=fr&clang=fr

⁸ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/cedaw.htm>

⁹ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-9&chapter=4&lang=fr&clang=fr

¹⁰ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-11&chapter=4&lang=fr&clang=fr

¹¹ <http://www.ohchr.org/FR/ProfessionalInterest/Pages/CMW.aspx>

- ob upoštevanju Konvencije o pravicah invalidov² iz leta 2006 in njenega protokola,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja Združenih narodov z dne 3. avgusta 2015 o spodbujanju in varstvu človekovih pravic, vključno z načini in sredstvi za spodbujanje človekovih pravic migrantov³,
- ob upoštevanju resolucije o zaščiti migrantov⁴, ki jo je 18. decembra 2014 sprejela Generalna skupščina Združenih narodov,
- ob upoštevanju dela različnih mednarodnih mehanizmov za človekove pravice, vključno z različnimi poročili François Crépeauja, posebnega poročevalca Združenih narodov o človekovih pravicah migrantov⁵, in drugih posebnih poročevalcev, splošnega rednega pregleda in dela drugih organov iz pogodb,
- ob upoštevanju dela in poročil Urada visokega komisarja za človekove pravice (OHCHR), med drugim priporočenih načel in smernic o človekovih pravicah na mednarodnih mejah ter poročila o položaju migrantov v tranzitu,
- ob upoštevanju vodilnih načel Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah,
- ob upoštevanju načel za migracijo z dostojanstvom iz Dake⁶,
- ob upoštevanju člena 21 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju poročil Agencije Evropske unije za temeljne pravice,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. novembra 2011 z naslovom Globalni pristop k vprašanju migracij in mobilnosti (COM(2011)0743)⁷,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. maja 2015 z naslovom Evropska agenda o migracijah (COM(2015)0240)⁸,

¹ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-16&chapter=4&lang=fr&clang=_fr

² <http://www.un.org/french/disabilities/default.asp?id=1413>

³ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/70/259&referer=/english/&Lang=F

⁴ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/167&referer=/english/&Lang=F

⁵ "Računanje na mobilnost v teku generacije: nadaljevanje regionalne študije o upravljanju zunanjih meja Evropske unije in njegovega učinka na človekove pravice migrantov", 8. maj 2015, na voljo pod oznako A/HRC/29/36 na naslovu:

<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session29/Pages/ListReports.aspx>

"Regionalna študija: upravljanje zunanjih meja Evropske unije in njegov učinek na človekove pravice migrantov", 24. april 2013, na voljo na naslovu:

http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-46_fr.pdf

⁶ kot jih je oblikoval Inštitut za človekove pravice in podjetništvo decembra 2012 in so na voljo na povezavi <http://www.dhaka-principles.org/>.

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0743:FIN:SL:PDF>

⁸ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/background-information/docs/communication_on_the_european_agenda_on_migration_sl.pdf

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. oktobra 2015 z naslovom Obvladovanje begunske krize: stanje izvajanja prednostnih ukrepov v okviru evropske agende o migracijah (COM(2015)0510)¹,
- ob upoštevanju sklepa Komisije z dne 20. oktobra 2015 o vzpostavitvi skrbniškega sklada Evropske unije za nujne primere, namenjenega stabilnosti in odpravljanju temeljnih vzrokov za nedovoljene migracije in razseljevanje v Afriki²,
- ob upoštevanju sklepov zasedanja Evropskega sveta z dne 25. in 26. junija 2015³ in 15. oktobra 2015⁴,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o akcijskem načrtu za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019⁵, ki so bili sprejeti 20. julija 2015,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 9. novembra 2015 o ukrepih za reševanje begunske in migracijske krize⁶,
- ob upoštevanju akcijskega načrta in politične izjave, ki sta bila sprejeta na vrhu v Valletti 11. in 12. novembra 2015⁷,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o vprašanjih, povezanih z migracijami, zlasti resolucije z dne 17. decembra 2014 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji⁸, resolucije z dne 29. aprila 2015 o nedavnih tragičnih dogodkih v Sredozemlju in politiki EU na področju migracij in azila⁹ ter resolucije z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. septembra 2015 o opolnomočenju deklic v Evropski uniji z izobraževanjem¹¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2016 o položaju begunk in prosilk za azil v EU¹²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2016 o boju proti trgovini z ljudmi v zunanjih odnosih EU¹³,

¹ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/proposal-implementation-package/docs/communication_on_eam_state_of_play_20151014_sl.pdf

² https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/commission-decision-2015-7293-20151020_en.pdf

³ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-22-2015-INIT/sl/pdf>

⁴ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-26-2015-INIT/sl/pdf>

⁵ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/sl/pdf>

⁶ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13880-2015-INIT/sl/pdf>

⁷ <http://www.consilium.europa.eu/fr/press/press-releases/2015/11/12-valletta-final-docs/>

⁸ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0105.

⁹ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0176.

¹⁰ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0102.

¹¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0312.

¹² Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0073.

¹³ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0300.

- ob upoštevanju sklepne izjave z drugega vrha predsednikov parlamentov parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje na temo priseljevanja, azila in človekovih pravic v evro-sredozemski regiji, ki je bila sprejeta 11. maja 2015¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2015 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2014 in politiki Evropske unije na tem področju²,
 - ob upoštevanju resolucije skupne parlamentarne skupščine AKP-EU z dne 9. decembra 2015 o migracijah, človekovih pravicah in humanitarnih beguncih³,
 - ob upoštevanju različnih poročil organizacij civilne družbe o položaju človekovih pravic migrantov,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za razvoj (A8-0245/2016),
- A. ker človekove pravice pripadajo vsem ljudem, brez izjeme;
- B. ker so migracije svetoven in večrazsežnosten pojav, ki ga povzročajo najrazličnejši dejavniki, kot so ekonomske razmere, (vključno s spremembami v porazdelitvi bogastva, regionalna in svetovna gospodarska integracija), socialne in politične razmere, delovni pogoji, nasilje in varnostne razmere, postopno slabšanje okolja in pogostost naravnih nesreč; ker je treba ta pojav obravnavati na dosleden in uravnotežen način, s celovitim pristopom, ki upošteva človeško razsežnost, vključno z njegovim pozitivnim vidikom v zvezi z demografskimi spremembami in gospodarskim razvojem;
- C. ker so migracijske poti zelo kompleksne in ne potekajo samo med regijami, temveč pogosto znotraj ene same regije; ker se po podatkih OZN obseg mednarodnih migracij kljub svetovni gospodarski krizi povečuje; ker trenutno skoraj 244 milijonov ljudi velja za mednarodne migrante;
- D. ker so pravice, zapisane v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah in drugih mednarodnih konvencijah, splošne in nedeljive;
- E. ker so migracije prav tako posledica čedalje večje globalizacije in soodvisnosti trgov;
- F. ker različni dejavniki, ki vplivajo na migracije, določajo njene učinke, in ker je zaradi tega nujno sprejeti ustrezne politike;
- G. ker imajo spremembe v migracijskih tokovih, zlasti v obdobjih kriz, obsežne ekonomske, socialne in politične posledice tako za države izvora migrantov kot tudi za njihove namembne države;

¹ http://www.paufm.org/Future_Meetings/Docs/IIISummit-of-Speakers_Lisbon-11MAY2015/DeclaracaoCimeira_FR.pdf

² Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0470.

³ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/ap101.984fr.pdf

- H. ker je treba imeti učinkovite načine spremljanja in preverjanja vstopa in izstopa tujih državljanov, skupaj z analizami in napovedmi o učinkih migracij, da bi pripravili potrebno podlago za oblikovanje vseh politik za upravljanje migracij;
- I. ker so vzroki migracij postali raznoliki in so lahko večplastni ter temeljijo na gospodarskih, okoljskih, kulturnih, političnih družinskih ali osebnih razlogih; ker je čedalje večje število migrantov deležno prisilne razselitve in potrebuje posebno zaščito, saj med drugim beži pred krhkostjo držav, konflikti, verskimi ali političnimi preganjanji;
- J. ker je razlikovanje med begunci, prosilci za azil in migranti vedno težje, med drugim zato, ker mnoge države nimajo primernih instrumentov ter pravnih in institucionalnih okvirov;
- K. ker je pomembno, da so organi in sprejemni centri v državah tranzita in namembnih državah ozaveščeni in pripravljeni zagotavljati različno in prožno obravnavanje migrantov in prosilcev za azil;
- L. ker so se migracije globalizirale in regionalizirale in ker migracijski tokovi na osi jug-jug, od katerih jih 80 % poteka med državami s skupnimi mejami, ki imajo le malo razlik v dohodkih, zdaj nekoliko presegajo tokove na osi jug-sever;
- M. ker je Evropa vedno bila tako ciljna regija kot vir migracije; ker so Evropejci poleg sodobnih izseljencev iz višjih družbenih razredov v tujino odhajali tudi zaradi slabih gospodarskih razmer, konfliktov ali političnega preganjanja; ker so se številni Evropejci izselili zaradi sedanje gospodarske in finančne krize, med drugim v gospodarstva v vzponu južnih držav;
- N. ker je med migranti, še bolj pa med begunci, vedno več žensk in otrok; ker je med migranti in begunci vedno več diplomantov in ker je bilo po ocenah že leta 2010 59 milijonov primerov bega možganov; ker je ta pojav najpogostejši na azijski celini, najbolj pa je prizadeta afriška celina, saj je diplomiranih samo 4 % ljudi, od katerih jih je 31 % migrantov¹;
- O. ker so po podatkih Urada Visokega komisarja Združenih narodov za begunce nestabilnost v nekaterih regijah in konflikti povzročili humanitarno krizo, ki je prizadela več kot 65 milijonov beguncev in razseljenih oseb, zlasti v državah v razvoju;
- P. ker Visoki komisariat Združenih narodov za begunce navaja, da je brez državljanstva najmanj 10 milijonov oseb;
- Q. ker je v členu 13 Splošne deklaracije o človekovih pravicah zapisano, da ima vsakdo pravico do svobodnega gibanja in izbire prebivališča znotraj meja določene države, pa tudi pravico zapustiti katerokoli državo, vključno s svojo lastno, in se vrniti v svojo državo;
- R. ker sta sodelovanje in posredovanje informacij in primerov dobre prakse med državami

¹ Poročilo OZN o mednarodni migraciji za leto 2015, dostopno na povezavi http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/MigrationReport2015_Highlights.pdf

izvora, tranzita in cilja bistvena za preprečevanje in obvladovanje nezakonitih migracij in trgovine z ljudmi, saj omogočata opredeljevanje skupnih pomislekov in interesov;

- S. ker se je treba s celostnim pristopom k migracijam spopasti s svetovnimi izzivi razvoja, svetovnega miru, človekovih pravic in podnebnih sprememb, s posebnim poudarkom na izboljšanju humanitarnih razmer v državah izvora, da bo lahko tamkajšnje prebivalstvo živelo v varnejših območjih;
- T. ker je treba upoštevati pravice beguncev, ki so opredeljene v Ženevski konvenciji in njenih protokolih;
- U. ker se v številnih begunskih taboriščih na Bližnjem vzhodu in v Afriki življenjske razmere slabšajo, tudi zdravstvene, in ker v njih varnost beguncev pogosto ni zagotovljena, zlasti ko gre za ranljive osebe, še posebej ženske in mladoletnike;
- V. ker so po podatkih Svetovne banke nakazila mednarodnih migrantov v letu 2013 znašala več kot 550 milijard USD, od tega 414 milijard USD v države v razvoju;
- W. ker so se v državah AKP močno povečali ksenofobija, diskriminacija, nasilje in čustva, usmerjeni proti migrantom, sovražni govori in zločini iz sovraštva;
- X. ker konkreten, dobro organiziran in primeren odgovor na migracijska vprašanja pomeni priložnost za posameznike in države; ker je treba tak odgovor podkrepiti z načeli boja proti revščini, spodbujanja trajnostnega razvoja ter spoštovanja pravic in dostojanstva migrantov in beguncev; ker bi moral odgovor temeljiti na tesnem sodelovanju med državami izvora, tranzita in namembnimi državami;
- Y. ker so migracije pomemben dinamični element, ki se lahko zoperstavi demografski krizi in upadu deleža delovnega prebivalstva v nekaterih državah;
- Z. ker je težko oceniti število migrantov z neurejenim statusom, kar ne lajša oblikovanja kazalnikov o njihovih življenjskih in delovnih pogojih, medtem ko prav ti migranti najbolj potrebujejo varstvo, saj so še posebej izpostavljeni zlorabam, izkoriščanju in kršenju najbolj osnovnih človekovih pravic;
- AA. ker je mogoče z mednarodnimi migracijami odpraviti pomanjkanje specifične delovne sile na trgu dela;
- AB. ker migranti prispevajo k povečanju raznolikosti in kulturnega bogastva držav gostiteljic; ker jih je treba v celoti vključiti v gostiteljske družbe, da bodo lahko te izkoristile njihov ekonomski, socialni in kulturni potencial; ker morajo tisti, ki sprejemajo politične odločitve, nujno obveščati javnost o pozitivnih ekonomskih, kulturnih in socialnih vplivih, ki jih imajo migranti za družbo, s čimer bi preprečili ksenofobna in diskriminatorna čustva;
- AC. ker ustrezne politike sprejemanja in vključevanja zagotavljajo, da migranti ne trpijo prekomernih ali daljših posledic travm, s katerimi so se številni srečali;
- AD. ker je socialno-kulturni razvoj odvisen od vključevanja, za katerega so potrebna odločna prizadevanja tako migrantov, ki si morajo želeli prilagoditi se gostiteljski družbi, ne da

bi morali pri tem nujno opustiti svojo prvotno kulturno identiteto, kakor tudi institucij in skupnosti v državah gostiteljicah, ki morajo biti pripravljene sprejemati migrante in izpolnjevati njihove potrebe;

Izzivi in tveganja na področju spoštovanja pravic migrantov

1. izraža solidarnost z osebami, ki so med drugim prisiljene zapustiti svoje države zaradi konfliktov, preganjanja, kršenja človekovih pravic in skrajne revščine; je zelo zaskrbljen zaradi hudih kršitev človekovih pravic, ki so jih deležni številni migranti v mnogih državah tranzita in namembnih državah; poudarja, da je treba spoštovati dostojanstvo in človekove pravice migrantov;
2. poudarja, da morajo Unija in njene države članice dajati zgled pri zagotavljanju spodbujanja in varovanja človekovih pravic migrantov, predvsem znotraj lastnih meja, če želijo pri razpravah o migracijah in človekovih pravicah v tretjih državah delovati verodostojno;
3. opozarja, da večino beguncev in migrantov po svetu sprejmejo države v razvoju; priznava prizadevanja tretjih držav pri sprejemanju migrantov in beguncev; poudarja, da se sistemi pomoči v teh državah soočajo z večjimi izzivi, ki bi utegnili resno ogroziti zaščito čedalje večjega števila razseljenih oseb;
4. želi opomniti, da ima vsak pravico zapustiti katero koli državo, vključno z lastno, in se vrniti v svojo državo¹; poudarja, da socialni status in državljanstvo zadevnega posameznika v nobenem primeru ne smeta ogroziti pravice posameznika, da migrira in pri tem ohrani dostojanstvo; poziva vse vlade, naj se posvetijo vrzelim v varstvu človekovih pravic, s katerimi se soočajo migranti; poziva nacionalne vlade in parlamente, naj odpravijo kaznovalne pravne okvire, ki migracijo opredeljujejo kot kaznivo dejanje, in izvajajo kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne ukrepe za zagotovitev varnosti migrantov; obsoja vse primere omejitve ali prepovedi izstopa iz nekaterih držav oziroma vrnitve vanje ter posledice za osebe brez državljanstva v zvezi z dostopom do pravic;
5. ugotavlja, da je naraščajoče število beguncev po svetu neprimerljivo z veliko večjim številom notranje razseljenih oseb; opozarja, da te osebe ne bi smele biti diskriminirane samo zato, ker so morale poiskati varnost, ne da bi prečkale mednarodne meje, zato poudarja, da bi bilo treba spoštovati njihove pravice, med drugim tudi pravico do zdravstva in izobraževanja;
6. poudarja, da je pomembno poiskati osebe brez državljanstva, da bi jim zagotovili zaščito, ki je predvidena v skladu z mednarodnim pravom; odločno poziva države, naj v zvezi s tem sprejmejo postopke za identifikacijo oseb brez državljanstva in si izmenjujejo primere dobre prakse, tudi glede zakonodaje in praks za preprečevanje novih primerov otrok brez državljanstva;
7. opozarja, da mora Unija v okviru svoje politike na področju zunanjih odnosov še naprej obravnavati problematiko apatridnosti, zlasti ker je to glavni vzrok za prisilno razselitev; želi spomniti na zavezo iz strateškega okvira in akcijskega načrta Evropske

¹ Člen 13(2) Splošne deklaracije o človekovih pravicah.

unije na področju človekovih pravic in demokracije, ki je bila objavljena leta 2012, in sicer da „je treba razviti skupni okvir Komisije in ESZD za obravnavo vprašanj oseb brez državljanstva in samovoljnega pridržanja migrantov v razpravah s tretjimi državami“;

8. je zaskrbljen zaradi dejstva, da so migranti in begunci samovoljno pridržani in se z njimi slabo ravna, ter opozarja, da je treba pridržanje omejiti na najnujnejše primere, vsekakor pa morajo biti zagotovljeni ustrezni zaščitni ukrepi, vključno z dostopom do primernih sodnih postopkov;
9. poziva države, naj priznajo svoje obveznosti po mednarodnem pravu v zvezi z azilom in migracijami ter sprejmejo nacionalne zakone, ki so potrebni za učinkovito uresničevanje teh obveznosti, vključno z dopuščanjem možnosti za vložitev prošnje za mednarodno zaščito; poziva, naj ti zakoni upoštevajo stopnjo in naravo pregona in diskriminacije, s katerimi so bili migranti soočeni;
10. opozarja, da imajo migranti pravico do nevračanja v državo, v kateri obstaja tveganje za slabo ravnanje in mučenje; opozarja, da sta kolektivni izgon in vračanje prepovedana v skladu z mednarodnim pravom; izraža zaskrbljenost zaradi obravnavanja migrantov, ki so napoteni v državo izvora ali tretjo državo, pri čemer se njihov položaj ne spremlja na ustrezen način, in poziva, naj se v vsakem primeru upoštevajo težave, s katerimi se soočajo pri vrnitvi v te države;
11. predlaga, da se oblikujejo programi ponovnega vključevanja migrantov, ki se vrnejo v državo izvora;
12. poudarja, da je ne glede na status migrantov pomembno spoštovati njihove pravice, zahtevati dostop do pravnega varstva in učinkovitega pravnega sredstva, ne da bi se pri tem migranti morali bati prijav priseljenkim organom, pridržanja in izгона; izraža zaskrbljenost, ker v številnih državah ne obstajajo mehanizmi za nadzor in spremljanje postopkov v zvezi s kršitvami pravic migrantov ter mehanizmi za zagotavljanje kakovosti v zvezi z informacijami in pravno pomočjo za migrante in prosilce za azil; priporoča, naj osebje organov, pristojnih za azilna vprašanja, uslužbenci v sprejemnih centrih ter drugo osebje in socialni delavci, ki imajo stik z osebami, ki iščejo mednarodno zaščito, prejmejo ustrezno usposabljanje, da se upoštevajo splošne in osebne okoliščine ter vidik spola, ki jih vsebujejo vloge za zaščito;
13. prav tako poziva Komisijo in ESZD, naj izboljšata izmenjavo primerov dobre prakse s tretjimi državami, predvsem z usposabljanjem humanitarnih delavcev na področju učinkovitejšega prepoznavanja različnih značilnosti, ozadja in izkušenj migrantov, zlasti najranljivejših, da bi jim zagotovili boljšo zaščito in pomoč v skladu z njihovimi potrebami;
14. poudarja, da pojma varnih držav in varnih držav izvora ne bi smela preprečevati individualne obravnave prošenj za azil; zahteva, da je treba identificirati migrante, ki potrebujejo mednarodno zaščito, in vedno obravnavati njihovo vlogo, prav tako pa vztraja, da morajo biti deležni ustreznih zaščitnih ukrepov na področju nevračanja in imeti dostop do mehanizma za pritožbe;
15. opozarja na fizično in psihično nasilje in na potrebo po priznavanju posebnih oblik

nasilja in preganjanja, katerih žrtve so ženske in otroci migranti, kot so trgovina z ljudmi, prisilna izginotja, spolne zlorabe, pohabljanje spolnih organov, zgodnje oziroma prisilne poroke, nasilje v družini, suženjstvo, zločini iz časti in diskriminacija na podlagi spola; opozarja, da je število žrtev spolnega nasilja in posilstev, tudi kot orožja v vojni, tako visoko kot še nikoli doslej;

16. je zaskrbljen zaradi prakse novačenja otrok v oborožene skupine; poudarja, da je treba spodbujati ukrepe za njihovo razorožitev, rehabilitacijo in ponovno vključitev v družbo;
17. poudarja, da so v primeru ločitve družinskih članov, tudi v primeru pridržanja, ženske in otroci izpostavljeni večjim tveganjem;
18. poudarja, da so ženske in dekleta brez spremstva, matere samohranilke, nosečnice ter invalidne in starejše osebe še posebej ranljive; poudarja, da so dekleta, ki bežijo pred konflikti in preganjanjem, izpostavljena večjemu tveganju, da bodo žrtve prisilnih porok, prezgodnjega rojevanja otrok, posilstva, spolnih in fizičnih zlorab ter prostitucije, tudi takrat, ko naj bi bile že na varnem; glede tega zahteva posebno zaščito in pomoč med bivanjem v sprejemnih centrih, zlasti v zvezi s sanitarnimi zahtevami;
19. priporoča, naj se vidik spola vključi v migracijske politike, tudi za preprečevanje in kaznovanje trgovine z ljudmi ter vseh drugih oblik nasilja in diskriminacije žensk; poziva k polnemu de jure in de facto izvajanju enakosti spolov, saj gre za osrednji element pri preprečevanju tovrstnega nasilja, da bi se omogočilo samostojnost in neodvisnost žensk;
20. izraža zaskrbljenost zaradi številnih poročil in pričevanj, ki izpostavljajo porast nasilja nad otroki migranti, vključno z mučenjem in pridržanjem ter celo izginotjem; v skladu z mnenjem odbora Združenih narodov za pravice otrok poudarja, da je pridržanje otrok samo zato, ker so migranti ali so migranti njihovi starši, kršenje njihovih pravic in nikoli ne more biti v njihovem interesu;
21. opozarja, da so posebej ranljivi otroci migranti, zlasti tisti brez spremstva, in da imajo v skladu s pravili mednarodnega prava pravico do posebne zaščite, temelječe na otrokovi koristi; poudarja, da je treba vključiti vprašanje mladoletnikov brez spremstva v razvojno sodelovanje, pri čemer je treba dati prednost njihovem vključevanju v državah, kjer so nameščeni, predvsem z omogočanjem dostopa do izobraževanja in oskrbe, ter preprečevanju nevarnosti nasilja, zlorabe, izkoriščanja in zanemarjanja;
22. izraža zaskrbljenost glede težav pri registraciji otrok, rojenih zunaj njihove države izvora, saj lahko povzročijo povečano tveganje apatridnosti; v zvezi s tem zahteva, da se njihovo rojstvo registrira ne glede na priseljski status njihovih staršev;
23. poziva Unijo, naj tesno sodeluje z Unicefom, Urdom Visokega komisarja Združenih narodov za begunce in vsemi pristojnimi mednarodnimi organizacijami in institucijami ter si po najboljših močeh prizadeva za povečanje zmogljivosti za varstvo otrok migrantov in njihovih družin, ne glede na njihov priseljski status, na vseh etapah, s financiranjem prilagojenih programov, zlasti na področju izobraževanja in zdravstva, z nudenjem posebnih prostorov za otroke in psihološke podpore, zagotavljanjem identifikacije družinskih vezi in ponovne združitve otrok brez spremstva oziroma otrok, ločenih od svojih družin, ter z uporabo načel nediskriminacije, neinkriminacije,

- nepridržanja, ne vračanja, ne uporabe neupravičenih kazni, združitve družine, fizične in pravne zaščite ter pravice do identitete;
24. opozarja, da kriminalne mreže izkoriščajo neobstoje zakonitih migracijskih poti, regionalno nestabilnost in konflikte, pa tudi ranljivost žensk, mladih deklet in otrok na begu, ki so zaradi tega žrtve trgovine z ljudmi in spolnega izkoriščanja;
 25. opozarja na posebne vrste nasilja in posebne oblike preganjanja, katerih žrtve so migranti LGBTI; poziva k podpori pri izvajanju posebnih socialno-pravnih mehanizmov varstva za migrante in prosilce za azil LGBTI, da bi zagotovili upoštevanje njihove ranljivosti in zagotoviti, da se njihove prošnje za zaščito dosledno obravnavajo tudi v pritožbenem postopku;
 26. opozarja, da so ekonomske, socialne in kulturne pravice, zlasti pravica do zdravja, izobraževanja, bivališča, temeljne človekove pravice, do katerih je treba migrantom, zlasti otrokom, zagotoviti dostop ne glede na njihov priseljski status;
 27. je zaskrbljen zaradi kršitev delovnega prava pri migrantih in njihovega izkoriščanja; priznava, da so izobraževanje, priložnosti za delo in združevanje družin pomembne prvine procesa vključevanja; poudarja potrebo po boju proti vsem oblikam prisilnega dela migrantov in zlasti obsoja vsako obliko izkoriščanja otrok;
 28. izraža zaskrbljenost zaradi diskriminacije, katere žrtve so prepogosto pripadniki socialno-kulturnih, jezikovnih in verskih manjšin, kar prispeva k neenakostim pri dostopu do pravic migrantov;
 29. poziva države gostiteljice, naj zaščitijo pravico migrantk glede dostopa do spolnega in reproduktivnega zdravja;
 30. opozarja, da se je treba izogibati ustvarjanju posebnih migrantskih četrti ter spodbujati vključevanje in omogočati uporabo vseh možnosti za življenje v družbi;
 31. meni, da pravica do izobraževanja in pravica do dela spodbujata samostojnost in vključevanje migrantov, enako pa velja tudi za pravico do družinskega življenja in združitve družine; vztraja, da je pomembno zagotoviti socialno zaščito za delavce migrante in njihove družine; ugotavlja, da mora učinkovito vključevanje migrantov temeljiti na podrobni oceni trga dela in njegovega prihodnjega potenciala, boljši zaščiti človekovih pravic in delavskih pravic delavcev migrantov ter stalnem dialogu z deležniki na trgu dela;
 32. poudarja, da je mogoče z znanjem jezika države gostiteljice bistveno izboljšati kakovost življenja migrantov ter njihovo ekonomsko in kulturno neodvisnost, prav tako pa je mogoče lažje pridobiti informacije o njihovih pravicah v družbi gostiteljici; meni, da morajo jezikovno izobraževanje zagotoviti organi države gostiteljice; priporoča, da so migranti vključeni v vse postopke odločanja tako v družbi kot v politiki;
 33. meni, da so dostop do trga dela, usposabljanja in neodvisnega statusa ključni elementi za vključevanje in opolnomočenje migrantk; poziva, da se v tem smislu okrepi prizadevanja za migrantke, ki so pogosto premalo zastopane, da bi premagali velike ovire pri njihovem vključevanju in opolnomočenju;

34. poudarja, da morajo države gostiteljice pomagati pri opolnomočenju migrantov, zlasti migrantk, pri tem pa jim v okviru pristopa, usmerjenega v družbeno in kulturno vključevanje, omogočati dostop do znanja in potrebnih socialnih veščin, predvsem v zvezi s strokovnim in poklicnim usposabljanjem ter učenjem jezika;
35. meni, da bi morali vsi delavci prejeti pogodbo v jeziku, ki ga razumejo, in da jih je treba zaščititi pred nadomestnimi pogodbami; poudarja, da bi bilo treba v dvostranskih sporazumih med državami izvora in namembnimi državami okrepiti varstvo človekovih pravic;
36. meni, da je treba na vseh etapah migracijskega procesa vzpostaviti skladne in celovite nacionalne migracijske politike, ki upoštevajo razlike med spoloma, so usklajene na ravni vlade in nastajajo ob širokem posvetovanju z nacionalnimi institucijami za človekove pravice, zasebnim sektorjem, organizacijami delodajalcev in delavcev, civilno družbo in samimi migranti ter ob podpori mednarodnih organizacij;
37. opozarja, da ima vsakdo pravico do varnih in pravičnih delovnih razmer in doslednega spoštovanja delovnih pravic v skladu z mednarodnimi standardi in instrumenti na področju človekovih pravic in temeljnimi konvencijami Mednarodne organizacije dela;
38. poudarja, da negotova delovna mesta, ki jih običajno zasedajo migranti, predvsem pa migrantke, v državah gostiteljicah, povečujejo njihovo ranljivost; želi opomniti, da je delovno izkoriščanje pogosto posledica trgovine z ljudmi oziroma tihotapljenja ljudi, lahko pa se zgodi tudi brez nje; glede tega izraža zaskrbljenost zaradi nekaznovanja številnih delodajalcev v državah gostiteljicah, ki kršijo mednarodne standarde s področja delovnega prava v odnosu do delavcev migrantov; je zaskrbljen, da zakonodaja na področju delovnega prava v nekaterih državah omogoča prakse, ki kršijo mednarodne standarde; meni, da je treba v boju proti delovnemu izkoriščanju migrantov zagotoviti učinkovit pregon delodajalcev, ki storijo kršitve, in obenem zaščititi žrtve tega izkoriščanja;
39. opozarja, da je treba priznati kvalifikacije, ki so jih migranti dobili v državi izvora, saj bo to pripomoglo k njihovi neodvisnosti in vključenosti v različne sektorje družbe, zlasti na trg dela; poudarja, da je treba priznati pravico vseh migrantov, tudi tistih brez urejenega statusa, da oblikujejo organizacije, ki se zavzemajo za pravice delavcev, vključno s sindikati, ter da se jim pridružujejo, in da je treba te strukture priznati;
40. spodbuja podjetja k izvajanju vodilnih načel Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah, da bi preprečili, da bi njihove dejavnosti imele škodljive posledice za človekove pravice in jih tudi obravnavali, če se zgodijo, ter si prizadevali preprečiti ali zmanjšati škodljive posledice na človekove pravice, ki so neposredno povezane z njihovimi dejavnostmi;
41. poziva Unijo, naj nadaljuje skupna diplomatska prizadevanja z ZDA in drugimi mednarodnimi partnerji za dejavno sodelovanje s tretjimi državami, da se nemudoma poišče skupna strategija za trenutni svetovni migracijski izziv;
42. nujno poziva visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj si konkretno prizadeva pridobiti učinkovito in uspešno sodelovanje vpletenih tretjih držav;

43. poudarja, da mora Unija okrepiti zunanjo politiko in prinesiti mir in stabilnost na območja, v katerih zaradi vojn in konfliktov prihaja do obsežnih migracijskih tokov v smeri Unije;
44. opozarja, da imajo Evropska unija in njene države članice obveznost pozitivnega ukrepanja za odpravo temeljnih vzrokov teh kriz, ki povzročajo te množične migracije;
45. poziva k izboljšanju humanitarnih razmer v državah izvora in tranzita, da bodo lahko lokalni prebivalci in begunci živeli na varnejših območjih;
46. poziva sprte strani, naj ustavijo napade na civiliste, jih zaščitijo in jim omogočijo, da varno zapustijo območja nasilja ali prejmejo pomoč humanitarnih organizacij;
47. poudarja, da je množični pritok zakonitih prosilcev za azil in migrantov brez urejenega statusa posledica Islamske države in njenega razvoja; priznava, da imajo pri odpravljanju temeljnih vzrokov za migracije poglavitno vlogo varnostne in protiteroristične politike;
48. opozarja na izjavo, ki jo je pred kratkim podal Urad Visokega komisarja Združenih narodov za begunce, da so številni migranti žrtve terorizma in resnih kršitev človekovih pravic, in bi jih bilo treba zato ustrezno obravnavati;
49. želi opomniti, da so programi za preselitev pod okriljem Urada Visokega komisarja Združenih narodov za begunce dobro uveljavljen instrument, v okviru katerega lahko poteka urejen prihod oseb, ki v številnih državah po vsem svetu potrebujejo mednarodno zaščito; poudarja, da je treba v primeru, da preselitev ni izvedljiva, vse države spodbuditi k uvedbi in izvajanju programov humanitarnega sprejema oziroma vsaj k vzpostavitvi pogojev, ki bi beguncem omogočili, da ostanejo v bližini svoje države izvora;
50. opozarja na naraščajoče potrebe in stalne vrzeli v financiranju na področju humanitarne pomoči, ki se pošilja v države v bližini Sirije, ki so Svetovni program za hrano privedle do tega, da zmanjšuje obroke hrane za begunce; poziva države članice Združenih narodov, Evropsko unijo in njene države članice, naj izpolnijo vsaj svoje finančne obveznosti; poudarja, da je pomembno usmeriti pomoč beguncem v sosednjih državah na zagotavljanje sredstev za preživljanje, varnost beguncev, njihov dostop do temeljnih pravic, vključno z dostopom do zdravstvenih storitev in izobraževanja, pri tem pa tesno sodelovati z Uradom Visokega komisarja Združenih narodov za begunce, Svetovnim programom za hrano in pristojnimi organi;
51. opozarja, da so migracije in razvoj povezani ter da sta razvojno sodelovanje na področju izobraževanja, zdravja, delovnega prava, zmanjševanja revščine, človekovih pravic, demokratizacije in obnove po konfliktih ter boj proti neenakosti, posledicam podnebnih sprememb in korupciji ključna dejavnika za preprečevanje prisilnih migracij; ugotavlja, da prilaščanje zemljišč in virov močno vpliva na humanitarne krize ter da družbene, politične in humanitarne krize silijo ljudi v migracijo; meni, da se migracija v svetu priznava kot močan instrument za trajnostni in vključujoč razvoj;
52. poziva Unijo in mednarodno skupnost, naj opredelita posebne pobude, s katerimi lahko vlade okrepijo potencial zakonitih migracij kot dejavnika za razvoj; poudarja, da sta

zlasti v namembnih državah potrebna politično vodstvo in odločno zavzemanje za boj proti ksenofobiji in enostavnejše vključevanje migrantov v družbo;

53. meni, da ima migracija (predvsem ekonomske, politične, socialne in okoljske) temeljne vzroke; meni, da bi morala razvojna pomoč učinkovito obravnavati te vzroke, in sicer z izboljšanjem vzpostavljanja zmogljivosti, s podporo reševanju konfliktov in spodbujanjem spoštovanja človekovih pravic; poudarja, da so ti vzroki povezani s porastom konfliktov in vojn, kršitvami človekovih pravic in pomanjkanjem dobrega upravljanja;
54. poudarja, da bi moralo upravljanje migracij obvezno temeljiti na regionalnem in lokalnem sodelovanju ter udeležbi civilne družbe;
55. poziva, naj zahodna skupnost, zlasti evropske države, nameni posebno pozornost migrantom in beguncem, ki bežijo pred lakoto;

Pristop, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic

56. odločno poziva vse akterje, ki sodelujejo pri pripravi politik in odločanju o azilu in migraciji, naj ne dovolijo, da bi se opredelitvi migrantov in beguncev spojili; opozarja, da je treba posebno pozornost nameniti beguncem, ki bežijo pred konflikti ali preganjanjem in imajo v zvezi s tem pravico do azila, vsaj dokler se ne morejo vrniti v svojo državo izvora; opozarja, da se večina beguncev zateče v države in regije v bližini svoje države izvora; glede tega meni, da bi bilo treba v okviru zunanje politike Unije uporabiti celostni pristop;
57. poziva države, naj ratificirajo vse mednarodne pogodbe in konvencije na področju človekovih pravic ter uporabijo standarde v zvezi s pravicami migrantov iz različnih pravnih instrumentov, vključno z glavnimi mednarodnimi instrumenti za človekove pravice ter drugimi instrumenti, ki obravnavajo vprašanja v zvezi z migracijo, kot sta konvenciji Združenih narodov za begunce iz leta 1951 in njeni protokoli ter Mednarodna konvencija o varstvu pravic delavcev migrantov in članov njihovih družin; glede tega meni, da bi države članice Unije, s tem ko ne bi ratificirale te konvencije, škodile politikam Unije na področju človekovih pravicah in izraženi zavezi o nedeljivosti teh pravic;
58. opozarja, da je odprtje varnih in zakonitih migracijskih poti najboljši način za boj proti tihotapljenju ljudi in trgovini z ljudmi in da bi morale razvojne strategije priznavati migracije in mobilnost kot gonilo razvoja, saj se prek nakazil in naložb spodbuja razvoj tako v državi gostiteljici kot v državi izvora; v zvezi s tem poziva Unijo in najbolj razvite tretje države k sodelovanju, da bi odprle zakonite migracijske poti, pri čemer je treba upoštevati najboljše prakse nekaterih držav, zlasti za spodbujanje združitve družine in mobilnosti, tudi zaradi ekonomskih razlogov, in sicer na vseh ravneh, vključno z nizko kvalificiranimi migranti, da se spopademo z nezakonitim delom;
59. pozdravlja posebne določbe za migrante, prosilce za azil, razseljene osebe in osebe brez državljanstva iz evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice za obdobje 2014–2020; poziva Komisijo, naj nadaljuje razmislek o tem, da bi varstvo in spodbujanje pravic migrantov v okviru vmesnega pregleda instrumenta za človekove pravice 2017–2018 opredelili kot prednostno nalogo; poziva ESZD in države članice,

naj upoštevajo zaveze, sprejete julija 2015 v okviru akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo, ter naj vključijo in izboljšajo zagotavljanje človekovih pravic v vse sporazume, postopke in programe s tretjimi državami na področju migracije; meni, da bi bilo treba za vse sporazume oziroma programe po potrebi izvesti tudi neodvisne ocene na področju človekovih pravic in zagotoviti njihovo redno ocenjevanje; priporoča, da se pripravijo in izvajajo komunikacijske kampanje in kampanje ozaveščanja, s katerimi bi bilo mogoče izboljšati priložnosti, ki jih lahko migranti prinesejo družbi tako v državah izvora kot v državah gostiteljicah; v zvezi s tem opozarja, da bi moral evropski instrument za demokracijo in človekove pravice še naprej financirati projekte za okrepitev boja proti rasizmu, diskriminaciji, ksenofobiji in drugim oblikam nestrpnosti, vključno z versko nestrpnostjo;

60. poziva Unijo, naj sprejme posebne smernice na področju pravic migrantov, tako da dopolni svoje smernice o človekovih pravicah, ter v zvezi s tem izvede ocene učinka in določi mehanizme za spremljanje razvojnih in migracijskih politik, da bi zagotovila učinkovitost javnih politik v odnosu do migrantov; poudarja pomen vključevanja spoštovanja človekovih pravic v vse politike, ki so povezane z migracijo v zunanjih odnosih Unije, še zlasti pri zunanjih zadevah, razvoju in humanitarni pomoči; opozarja na potrebo po spoštovanju človekovih pravic v vseh zunanjih politikah Unije, zlasti politikah na področju trgovine, razvoja, okolja in migracij, da se dosežejo cilji, določeni v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji, in izvajajo klavzule o človekovih pravicah v vseh sporazumih Unije, vključno s trgovinskimi sporazumi; v zvezi s tem zahteva, naj vsako sodelovanje s tretjimi državami na področju migracij spremlja ocena njihovih sistemov pomoči migrantom in prosilcem za azil, podpore, ki jo namenjajo beguncem, pa tudi njihove sposobnosti in pripravljenosti za boj proti tihotapljenju in trgovini z ljudmi; poziva EU in njene države članice, naj posnemajo države, kot je Kanada, in izvajajo učinkovite politike ponovne naselitve; poudarja, da se nobena politika na tem področju ne sme uporabljati v škodo politikam razvojne pomoči;
61. spodbuja, naj se svoboda gibanja ter pravica do izobraževanja, zdravstvenega varstva in dela vključijo kot prednostne naloge v instrumente financiranja na področju zunanjega sodelovanja Unije, in poziva, naj se države v razvoju podpre pri sprejemanju dolgoročnih politik, ki upoštevajo te pravice; poziva Komisijo in ESZD, naj namenita posebno pozornost pravicam migrantov v okviru strategij za posamezne države na področju človekovih pravic;
62. želi, da so pravice migrantov in beguncev kot posebna točka vključene v dnevni red dialogov Unije s tretjimi državami, ki jih to zadeva, ter da postane evropsko financiranje projektov za zaščito ranljivih oseb in nevladnih organizacij, zagovornikov človekovih pravic, novinarjev in pravnikov, ki se borijo za zaščito pravic migrantov, prednostna naloga;
63. v zvezi s tem poziva države, naj zagotovijo dostop neodvisnih opazovalcev, nevladnih organizacij ter nacionalnih in mednarodnih organizacij in medijev v vse sprejemne centre in centre za pridržanje migrantov; spodbuja delegacije Unije in veleposlaništva držav članic, pa tudi vse delegacije, ki so na obisku v Evropskem parlamentu, naj spremljajo razmere migrantov v teh centrih in posredujejo pri pristojnih nacionalnih organih, da bi zagotovili spoštovanje pravic migrantov in preglednost v odnosu do javnosti;

64. navaja, da trgovci z ljudmi številnim beguncem prikazujejo popačeno sliko; poudarja, kako pomembno se je boriti proti trgovini z ljudmi, ukiniti denarni tok in razbiti mreže, saj bo to pozitivno vplivalo na človekove pravice beguncev v tretjih državah, ki nameravajo ubežati vojni in terorju;
65. se zavzema za tesno sodelovanje na področju varovanja pravic migrantov s pristojnimi mednarodnimi organizacijami ter drugimi institucijami in organizacijami, ki se ukvarjajo z upravljanjem migracij, predvsem v najbolj prizadetih državah, da se jim pomaga pri sprejemu migrantov na dostojen način in pri spoštovanju njihovih pravic;
66. poudarja, da je treba pri preprečevanju tihotapljenja migrantov in trgovine z ljudmi poglobiti sodelovanje s temi organizacijami in v ta namen okrepiti usposabljanje, ukrepe za izgradnjo zmogljivosti in mehanizme za izmenjavo informacij, tudi z oceno učinka mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje in njihovega sodelovanja s tretjimi državami, zlasti na področju kazenskega pregona, in se zavzemati za ratifikacijo Palermskih protokolov na tem področju, da bi spodbudili sodelovanje v kazenskih zadevah, identificirali osumljence in v partnerstvu z nacionalnimi organi pomagali pri kazenskih preiskavah;
67. poziva, da mora biti Evropski parlament bolj vključen v izvajanje medsektorskega pristopa k človekovim pravicam v migracijskih politikah ter da bi bilo treba ta vprašanja vključiti v letno poročilo Unije o človekovih pravicah in demokraciji v svetu, tudi v del o pristopu po posameznih državah; zahteva natančnejši parlamentarni nadzor nad delovnimi dogovori, sklenjenimi s tretjimi državami, ter nad dejavnostmi na področju zunanjega sodelovanja ustreznih agencij Unije; zahteva večje upoštevanje strokovnih poročil in podatkov, ki jih zbere Evropski azilni podporni urad v državah izvora beguncev;
68. priznava vlogo in prispevek civilne družbe v okviru političnega dialoga; poudarja pomen posvetovanja s civilno družbo v vseh zunanjih politikah Unije, s posebnim poudarkom na polnem sodelovanju, preglednosti in primernem širjenju informacij v vseh politikah in procesih, povezanih z migracijo; poudarja, da je treba povečati udeležbo ženskih organizacij pri reševanju konfliktov na ravni sprejemanja odločitev in tudi potrebo, da begunke, razseljenke in migrantke ustrezno sodelujejo pri odločitvah, ki jih zadevajo; poziva Komisijo in ESZD, naj okrepiata zmogljivosti nacionalnih institucij za človekove pravice v tretjih državah, da bodo okrepile svoja prizadevanja za varstvo pravic migrantov in boj proti nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju, sovražnemu govoru proti migrantom, kot je zapisano v beograjski deklaraciji, ki jo je sprejelo 32 varuhov človekovih pravic in nacionalnih institucij za človekove pravice;
69. poziva države gostiteljice, naj posvetijo več pozornosti združenjem migrantov, ki bi jih bilo treba neposredno vključiti v razvojne programe v okviru skupnosti;
70. poziva države članice, naj izvajajo svojo zavezo, da bodo 0,7 % svojega bruto nacionalnega dohodka (BND) namenile razvojni pomoči; zahteva, da ta pomoč ne sme biti pogojena s sodelovanjem na področju migracij, in poziva Unijo in njene države članice, naj v razvojno pomoč ne vključijo financiranja, ki se uporablja za sprejem beguncev;
71. poudarja, da se programov razvojne pomoči ne bi smelo uporabljati izključno za

obvladovanje migracij in upravljanje meja; poziva, naj se pri evropskih razvojnih projektih, namenjenih migrantom in prosilcem za azil, upošteva načelo, po katerem ni nihče zapostavljen, pri čemer se je treba osredotočiti na dostop do osnovnih socialnih storitev, zlasti zdravstvenega varstva in izobraževanja, in nameniti posebno pozornost ranljivim osebam in skupinam, kot so ženske, otroci, manjšine in avtohtoni prebivalci, osebe LGBT ter invalidi;

72. priznava pozitivne vidike migracije za razvoj držav izvora migrantov, kot so nakazila migrantov, ki lahko pomembno prispevajo k razvoju družine in skupnosti; poziva države, naj zmanjšajo stroške pošiljanja nakazil;
73. poziva Unijo in njene države članice, naj zagotovijo učinkovito in uspešno usklajenost politik za razvoj ter namenijo prednost spoštovanju človekovih pravic v migracijski politiki do tretjih držav;
74. odločno poziva Unijo, naj vključi razsežnost migracij v okvir za obdobje po izteku sporazuma iz Cotonouja, s katerim se bodo opredelili prihodnji odnosi med Unijo in državami AKP; ugotavlja, da bi tesnejše sodelovanje tretjih držav pri oblikovanju instrumentov globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti ter pogajanjih o njih izboljšalo partnersko naravo teh instrumentov, prav tako pa povečalo lokalno lastništvo in njihovo učinkovitost;
75. poziva k odpisu dolga osiromašenim državam, da bi jim pomagali oblikovati javne politike, ki zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic; vztraja pri tem, da je treba trajnostne rešitve glede dolga, vključno s standardi odgovornega dajanja in jemanja posojil, poenostaviti z večstranskim pravnim okvirom za postopke prestrukturiranja državnega dolga, da bi odpravili breme, ki ga povzročajo dolgovi, in preprečili neobvladljivo zadolževanje, s tem pa ustvarili pogoje za dolgoročno varstvo človekovih pravic;
76. pozdravlja vključitev migracije med cilje trajnostnega razvoja (v 10. cilj trajnostnega razvoja), ki opredeljujejo okvir svetovne razvojne politike do leta 2030; spominja, da so se države zavezale k mednarodnemu sodelovanju, da bi zagotovile varne, urejene in zakonite migracije, pri katerih bi se v celoti spoštovale človekove pravice in zagotavljala humana obravnava migrantov ne glede na njihov status migranta, begunca ali razseljene osebe; ugotavlja, da prisilna razselitev ni zgolj humanitarno vprašanje, temveč tudi razvojni izziv, zato je potrebno boljše usklajevanje med humanitarnimi in razvojnimi akterji; meni, da izvajanje ciljev trajnostnega razvoja ponuja priložnost za okrepitev na pravicah temelječega pristopa v azilnih in migracijskih politikah ter za vključitev migracijskih smernic v razvojne strategije; poziva mednarodno skupnost, naj sprejme merljive kazalnike ciljev trajnostnega razvoja na področju migracij ter zbira in objavlja razčlenjene podatke o dostopu migrantov do dostojnega dela, zdravstvenega varstva in izobraževanja, zlasti v namembnih državah v razvoju, da bi izboljšali upravljanje migracij;
77. poudarja, da morajo Unija in njene države članice podpreti najmanj razvite države v boju proti podnebnim spremembam, da bi preprečili zaostrovanje revščine v teh državah in povečanje števila oseb, razseljenih zaradi okoljskih razlogov;
78. poziva Unijo, naj dejavno sodeluje pri razpravi o pojmu „podnebni begunec“ in njegovi

morebitni opredelitvi glede na mednarodno pravo;

79. poudarja potrebo po učinkovitejšem usklajevanju in ocenjevanju izvajanja, vpliva in neprekinjenosti zagotavljanja različnih finančnih instrumentov, ki so za migracije na voljo tretjim državam na ravni Evropske unije ter pokrivajo področja migracijske politike, mednarodnega razvojnega sodelovanja, zunanje politike, sosedске politike in humanitarne pomoči, v letih 2004 in 2014 pa so za več kot 400 projektov zagotovili več kot milijardo EUR;
80. poudarja učinke instrumentov Unije za sodelovanje na področju priseljevanja, azila in varstva človekovih pravic; je seznanjen z vzpostavitvijo nujnega skrbniškega sklada za stabilnost in odpravljanje temeljnih vzrokov za nedovoljene migracije in pojava razseljenih oseb v Afriki; zahteva, da se opravi ocena in spremljanje tega sklada in sporazumov iste narave, kot so izjave EU in Turčije ter proces iz Kartuma in proces iz Rabata;
81. poudarja, da bi se bilo treba v sporazumih s tretjimi državami osredotočiti na reševanje družbenih, gospodarskih in političnih kriz, ki povzročajo migracije, s čimer bi zajezili migracijske tokove proti mejam Evropske unije;
82. poudarja, kako pomembno je tesnejše sodelovanje Evropske unije s tretjimi državami na področju instrumentov globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti, da bi tako okrepili partnersko naravo teh instrumentov ter povečali njihovo učinkovitost in prispevek k reševanju migracijskih izzivov;
83. meni, da je treba izboljšati usklajenost skupnega pristopa k vprašanju migracije in mobilnosti, vključiti stroge mehanizme spremljanja in pregledovanja spoštovanja človekovih pravic v vse zunanje sporazume in dati prednost projektom, ki potekajo v državah izvora in tranzita ter so namenjeni izboljšanju človekovih pravic migrantov;
84. spodbuja Unijo, naj s svojimi najbližjimi partnerji podpiše partnerstva za mobilnost;
85. poziva Komisijo in države članice, naj se odločijo za politike vračanja migrantov le v države izvora, ki jih lahko sprejmejo popolnoma varno, pri čemer naj v celoti spoštujejo njihove temeljne in postopkovne pravice, in v zvezi s tem poziva, naj dajejo prednost prostovoljnemu vračanju pred prisilnim vračanjem; poudarja, da morajo sporazumi, sklenjeni v okviru teh politik s tretjimi državami, vsebovati zaščitne klavzule, ki zagotavljajo, da migranti, ki so vrnjeni v svojo državo, ne doživljajo kršitev svojih pravic oziroma jim ne grozi preganjanje; priznava pomen rednega ocenjevanja, da se izključijo taki sporazumi z državami, ki ne spoštujejo mednarodnih standardov na področju človekovih pravic;
86. zahteva ukrepe za odkrivanje tihotapskih mrež in zaustavitev trgovine z ljudmi; poziva k vzpostavitvi zakonitih in varnih poti, tudi prek humanitarnih koridorjev, za osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito; zahteva, da se oblikujejo programi za redno in obvezno preselitev in da se dodelijo humanitarnimi vizumi za osebe, ki bežijo s konfliktnih območij, tudi da bi imeli možnost vstopa v tretjo državo, kjer lahko zaprosijo za azil; prav tako poziva k vzpostavitvi zakonitih poti in pripravo splošnih pravil, ki urejajo vstop in bivanje, da se migrantom omogoči delo in iskanje zaposlitve;

87. vztraja, da je treba ustvariti in bolje izvajati okvire zaščite za migrante v stiski in v tranzitu ter na mejah Unije;
88. pozdravlja operacije zoper tihotapce in trgovce z ljudmi ter podpira okrepitev upravljanja zunanjih meja Unije; poudarja potrebo po celovitem in konkretnem akcijskem načrtu, s katerim bi v sodelovanju s tretjimi državami hitro ukrepali in se zoperstavili organiziranim kriminalnim združbam tihotapcev ljudi;
89. poudarja, da je tihotapljenje migrantov povezano s trgovino z ljudmi in pomeni resno kršitev človekovih pravic; opozarja, da izvajanje misij, kot je operacija EUNAVFOR MED, omogoča konkreten boj proti tihotapljenju migrantov; poziva Unijo, naj še naprej izvaja in krepi tovrstne operacije;
90. meni, da je treba razmisliti o krepitvi varnosti in ukrepih na mejah, pa tudi o tem, kako v prihodnje izboljšati vlogo agencije Frontex in Evropskega azilnega podpornega urada (EASO); poziva k solidarnosti in obvezam v obliki zadostnih prispevkov za proračun in dejavnosti teh agencij;
91. poudarja, da je treba izboljšati delovanje žariščnih in vstopnih točk na zunanjih mejah Unije;
92. poziva Unijo, naj varstvo podatkov vključi v sporazume o souporabi in izmenjavi informacij na mejah in na migracijskih poteh;
93. poziva Evropsko unijo in države gostiteljice, naj oblikujejo učinkovita orodja za usklajevanje informacijskih tokov ter zbiranje, navzkrižno povezovanje in analizo podatkov;
94. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic, OZN, Svetu Evrope, Afriški uniji, Organizaciji Združenih držav in Arabski ligi.

25.4.2016

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ

za Odbor za zunanje zadeve

o človekovih pravicah in migraciji v tretjih državah
(2015/2316(INI))

Pripravljalavka mnenja: Marina Albiol Guzmán

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je migracija človekova pravica, ki je zapisana v členu 13 Splošne deklaracije Združenih narodov o človekovih pravicah; poziva Komisijo, države članice in mednarodno skupnost, naj upoštevajo ta člen in druge ustrezne mednarodne obveznosti v zvezi z begunci in migranti ter priznajo pozitiven prispevek beguncev in migrantov k našim družbam, saj ti prinašajo koristi za ciljne, tranzitne in izvirne države, vključno z državami v razvoju; v zvezi s tem poudarja pozitivne učinke, ki jih lahko imajo migracije za razvoj;
2. poziva EU in mednarodno skupnost, naj opredelita posebne ukrepe, s katerimi lahko vlade okrepijo potencial zakonitih migracij za spodbujanje razvoja; poudarja, da sta zlasti v ciljnih državah potrebna politično vodstvo in odločno zavzemanje za boj proti ksenofobiji in enostavnejše družbeno vključevanje migrantov;
3. poudarja, da je treba nujno ukrepati in obravnavati vse kršitve človekovih pravic, s katerimi se soočajo migranti ter so najbolj očitne ob pritiskih zaradi varnostnih izzivov in naravnih nesreč; poudarja, da morajo EU in njene države članice dajati zgled pri spodbujanju in varovanju človekovih pravic migrantov, predvsem znotraj lastnih meja, če želijo pri razpravah o migracijah in človekovih pravicah v tretjih državah delovati verodostojno;
4. poziva, naj se posebna pozornost nameni varovanju pravic ranljivih skupin, kot so ženske, otroci, osebe LGBT, invalidi in starejši, ki so še posebej izpostavljeni vsem vrstam nevarnosti, na primer nasilju, trgovini z ljudmi in zlorabam; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), naj spodbuja pomen izobraževanja za otroke, tudi razseljene in živeče v begunskih taboriščih, saj izobraževanje v življenja otrok prinaša

občutek vsakdanjosti, to pa po drugi strani zagotavlja dostojanstvo in otrokom vrača človekovo pravico do otroštva, polnega ljubezni;

5. opozarja, da večino beguncev in migrantov po svetu gostijo države v razvoju; priznava prizadevanja tretjih držav pri sprejemanju migrantov in beguncev; poudarja, da se podporni sistemi v teh državah soočajo s kritičnimi izzivi, ki bi utegnili resno ogroziti zaščito čedalje številnejšega razseljenega prebivalstva;
6. poziva EU, naj si prizadeva za usklajenost politik, pri odnosih z državami v razvoju pa uporablja različne instrumente politik za spodbujanje človekovih pravic in pravic migrantov; poziva EU in njene države članice, naj sistematično vključujejo vprašanja migracije v politični dialog s tretjimi državami ter zagotavljajo tehnično pomoč, da bi izboljšale nacionalne in lokalne politike vključevanja migrantov, hkrati pa naj zagotavljajo ustrezno sodelovanje nevladnih organizacij in civilne družbe; prav tako poziva Komisijo in ESZD, naj izboljšata izmenjavo primerov dobre prakse s tretjimi državami, predvsem z usposabljanjem humanitarnih delavcev na področju učinkovitejšega prepoznavanja različnih značilnosti, ozadja in izkušenj migrantov, zlasti najranljivejših, da bi jim zagotovili boljšo zaščito in pomoč v skladu z njihovimi potrebami;
7. poudarja, da se programov razvojne pomoči ne bi smelo uporabljati izključno za obvladovanje migracij in upravljanje meja; poziva, naj se pri razvojnih projektih EU, namenjenih migrantom in prosilcem za azil, upošteva načelo, po katerem ni nihče zapostavljen, pri čemer se je treba osredotočiti na dostop do osnovnih socialnih storitev, zlasti zdravstvenega varstva in izobraževanja, in nameniti posebno pozornost ranljivim osebam in skupinam, kot so ženske, otroci, manjšine in avtohtoni prebivalci, osebe LGBT ter invalidi;
8. meni, da ima migracija osnovne vzroke (predvsem ekonomske, politične, socialne in okoljske); meni, da bi morala razvojna pomoč učinkovito obravnavati te osnovne vzroke, in sicer z okrepitvijo razvojnega sodelovanja, izboljšanjem vzpostavljanja zmogljivosti, podporo reševanju konfliktov in spodbujanjem spoštovanja človekovih pravic; poudarja, da so ti vzroki povezani s porastom konfliktov in vojn, kršitvami človekovih pravic in pomanjkanjem dobrega upravljanja;
9. opozarja, da so revščina, neenakost in odsotnost perspektive osnovni vzroki migracije, in poudarja, da je razvojno sodelovanje učinkovito orodje za obravnavo teh vprašanj; v zvezi s tem obžaluje, da raven pomoči EU trenutno ne zadošča za izpolnitev cilja 0,7 % URP/BND in da je več držav članic celo zmanjšalo sredstva za programe pomoči;
10. pozdravlja vključitev migracij v cilje trajnostnega razvoja (v 10. cilj trajnostnega razvoja), ki opredeljujejo okvir svetovne razvojne politike do leta 2030; spominja, da so se države zavezale k mednarodnemu sodelovanju, da bi zagotovile varne, urejene in zakonite migracije, pri katerih bi se v celoti spoštovale človekove pravice in zagotavljala humana obravnava migrantov ne glede na njihov status ter beguncev in razseljenih oseb; ugotavlja, da prisilna razselitev ni zgolj humanitarno vprašanje, temveč tudi razvojni izziv, zato je potrebno boljše usklajevanje med humanitarnimi in razvojnimi akterji; meni, da izvajanje ciljev trajnostnega razvoja ponuja priložnost za okrepitev na pravicah temelječega pristopa v azilnih in migracijskih politikah ter za vključitev migracij v razvojne strategije; poziva mednarodno skupnost, naj sprejme

merljive kazalnike ciljev trajnostnega razvoja na področju migracij ter zbira in objavlja razčlenjene podatke o dostopu migrantov do dostojnega dela, zdravstvenega varstva in izobraževanja, zlasti v ciljnih državah v razvoju, da bi izboljšali upravljanje migracij;

11. navaja, da trgovci z ljudmi številnim beguncem prikazujejo popačeno sliko; poudarja, kako pomembno se je boriti proti trgovini z ljudmi, ukiniti denarni tok in razbiti mreže, saj bo to pozitivno vplivalo na položaj beguncev na področju človekovih pravic v tretjih državah, ki nameravajo ubežati vojni in terorju;
12. poudarja, da mora EU okrepiti zunanjo politiko prinašanja miru in stabilnosti v območja, v katerih zaradi vojn in konfliktov prihaja do obsežnih migracijskih tokov v Evropsko unijo;
13. spominja na izjavo, ki jo je pred kratkim podal visoki komisar OZN za begunce, da so številni migranti žrtve terorizma in resnih kršitev človekovih pravic, zato bi jih bilo treba ustrezno obravnavati;
14. poziva EU in države članice, naj zagotovijo učinkovito in uspešno usklajenost politik za razvoj ter namenijo prednost spoštovanju človekovih pravic v migracijski politiki do tretjih držav;
15. ugotavlja, da je naraščajoče število beguncev po svetu v senci še veliko večjega števila notranje razseljenih oseb; opozarja, da notranje razseljene osebe ne bi smele biti diskriminirane zato, ker so morale poiskati varnost, ne da bi prečkale mednarodne meje, zato poudarja, da bi bilo treba spoštovati njihove pravice, vključno z dostopom do zdravstvenega varstva in izobraževanja;
16. poziva k vzpostavitvi rednih poti za migracijo delovne sile, tudi za sektor z nizkimi plačami;
17. poziva EU, naj vključi razsežnost migracij v okvir za obdobje po izteku sporazuma iz Cotonouja, s katerim se bodo opredelili prihodnji odnosi med EU in državami AKP; ugotavlja, da bi tesnejše sodelovanje tretjih držav pri oblikovanju instrumentov svetovnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti ter pogajanjih o njih izboljšalo partnersko naravo teh instrumentov ter povečalo lokalno lastništvo in njihovo učinkovitost;
18. poziva Komisijo, naj poveča preglednost in prožnost nujnega skrbniškega sklada EU za Afriko, države članice pa poziva, naj k temu skladu prispevajo vsaj v enaki meri kot Komisija; poudarja, da je treba z ustreznim spremljanjem in ocenjevanjem obvezno zagotoviti, da bo skrbniški sklad služil svojemu namenu, torej zagotavljanju pomoči tistim, ki jo potrebujejo, boju proti slabemu upravljanju in korupciji ter spodbujanju načel pravne države v afriških državah;
19. poziva k odpisu dolga osiromašenih držav, da bi jim pomagali oblikovati javne politike, ki zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic; vztraja pri tem, da je treba trajnostne rešitve glede dolga, vključno s standardi odgovornega dajanja in jemanja posojil, poenostaviti z večstranskim pravnim okvirom za postopke prestrukturiranja državnega dolga, da bi odpravili breme, ki ga povzročajo dolgovi, in preprečili netrajnostno zadolževanje, s tem pa ustvarili pogoje za dolgoročno varstvo človekovih pravic.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

Datum sprejetja	20.4.2016
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 2 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Marina Albiol Guzmán, Brian Hayes, Paul Rübig, Patrizia Toia
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Amjad Bashir, Tiziana Beghin, Miroslav Poche

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	12.7.2016
Izid končnega glasovanja	+: 47 -: 11 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis (Nikos Androulakis), Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Mario Borghesio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Mark Demesmaeker, Georgios Epiritidos (Georgios Epitideios), Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Manolis Kefalojanis (Manolis Kefalogiannis), Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Eduard Kukan, Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Vincent Peillon, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Ivo Vajgl, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikiienė, Andrzej Grzyb, Takis Hadzigeorgiu (Takis Hadjigeorgiou), Marek Jurek, Tokia Saïfi, Eleni Teoharus (Eleni Theocharous), Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Janusz Zemke
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Beatriz Becerra Basterrechea, Therese Comodini Cachia, Edouard Ferrand, Liliana Rodrigues